

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

föredraget den 10 december 2002¹

1. I detta fördragsbrottsmål rörande Storhertigdömet Luxemburg har kommissionen yrkat att domstolen skall

1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet² genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, och

2) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

2. I artikel 15.1 i direktivet föreskrivs att medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar

och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 oktober 1998. Med avvikelse från nämnda frist skall medlemsstaterna enligt artikel 15.1 andra stycket i direktivet sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 5 i direktivet senast den 24 oktober 2000. Enligt artikel 15.4 skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av direktivet.

3. Kommissionen hade varken den 24 oktober 1998 eller den 24 oktober 2000 fått något meddelande om åtgärder för införlivande av direktivet. Kommissionen sände därför den 3 februari 1999 en formell underrättelse till den luxemburgska regeringen. Genom skrivelse av den 31 mars 1999 tillställde Luxemburgs ständiga representation kommissionen ett lagförslag, men utan att uppge tidpunkten för när lagförslaget skulle träda i kraft. Kommissionen riktade därför den 23 juli 1999 ett motiverat yttrande till medlemsstaten med en föreskriven frist på två månader. Luxemburg underlät att besvara det motiverade yttrandet. Mot bakgrund av den i

1 — Originalspråk: tyska.

2 — EGT L 24, 1998, s. 1.

artikel 15.1 andra stycket föreskrivna fristen, det vill säga den 24 oktober 2000, sände kommissionen den 5 december 2000 även en formell underrättelse till Storhertigdömet Luxemburg. Eftersom Luxemburg inte bestred fördragsbrottet, riktade kommissionen den 25 juli 2001 ett motiverat yttrande till denna stat, även den gången med en föreskriven frist på två månader. Luxemburg underlät att besvara också denna formella underrättelse.

4. Under förfarandet vid domstolen har den luxemburgska regeringen som förklaring till underlåtenheten att införliva direktivet bland annat anfört att en omfattande undersökning gjorts för att bestämma med vilken författningsform som direktivet skall införlivas. Vidare har det anförts att direktiv 97/66 sedermera ändrades genom artikel 19 i direktiv 2002/58/EG,³ varför hänsyn skulle tas även till denna ändring då direktivet införlivades.

5. Enligt fast rättspraxis skall förekomsten av ett fördragsbrott bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet.⁴ En medlemsstat kan vidare inte åberopa

bestämmelser, praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iakttä skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv.⁵

6. Eftersom det är ostridigt att direktivet vid den relevanta tidpunkten inte hade införlivats med den luxemburgska rättsordningen, skall talan vinna bifall.

Rättegångskostnader

7. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Storhertigdömet Luxemburg skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg har tappat målet, skall denna stat ersätta rättegångskostnaderna.

3 — Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 2002, s. 37).

4 — Se särskilt dom av den 15 mars 2001 i mål C-147/00, kommissionen mot Frankrike (REG 2001, s. I-2387), punkt 26, av den 7 maj 2002 i mål C-364/00, kommissionen mot Nederländerna (REG 2002, s. I-4177), punkt 8, och av den 26 september 2002 i mål C-351/01, kommissionen mot Frankrike (REG 2002, s. I-8101), punkt 9.

5 — Se särskilt dom av den 25 oktober 2001 i mål C-78/00, kommissionen mot Italien (REG 2001, s. I-8195), punkt 38, och i ovan nämnda mål C-351/01, punkt 9.

Förslag till avgörande

8. Jag föreslår att domstolen beslutar följande dom:

- 1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.